

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

S. Victoris martyr.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

...ificibus perductus esset, rursus orandi facultate concessa, genua summa cum reverentia humi fixit, Deo pro tantis beneficijs, quibus se planè indignum profitebatur, sine fine gratias egit: ac tandem percussus ad caelos euolavit. Corpus eius fuit a viris religione ac pietate præclaris in locum, qui sanctius appellatur, inductum & funus omni honore martyre digno curatum. Postea verò ad Scyllacium litus diuinitus delatum maiore ibidem honore asseruatum est.

Porro arborem illam, in qua martyr Dei Accusatus appensus tormentis excruciatu s fuit (quã nuncem fuisse dicunt) temporibus Arcadij Imperatoris adhuc superstitem fuisse scribit Nicephorus: lib. 1. Socrat. castaneam eam fuisse asserat. Quicquid effecterit sanè scriptores illi, vt arbor illa felicitissima, sanguine tanti martyris irrigata adhuc viua in memoria hominum perseveret, & sic in portum permanens longè beatior ficu Romulea, olivarum olea, Deli palma vel Mariana quercu, quam clarissimus orator scriptorum suorum monumentis perpetuitati consecrandam putauit.

Hæc Bironius.

Hist. lib. 13 cap. 38.

Lib. 1. de legibus.

MARTYRIVM S. VICTORIS MAVRI, cuius meminit S. Ambrosius in Lucam, lib. 7. cap. 13. ex quo quod à Maximiano notario conscriptum est.

Vo tempore Maximianus Imperator impius 8. Maij in Mediolanensi ciuitate atrocem in Christianos persecutionem excitabat, fuit illic in quidam, natione Maurus, Victor nomine, egregie professò in Deum pietate & fortitudine eximia: de religione Christiana apud Imperatorem accusatus constanter fidei suæ professionem edidit. Quia virtute constantiaque commotus Imperator

Victor apud Imperatoris

Li 3 & in

constāter se
Christianū
profiteatur.

Mittitur in
carcerem.

Iustibus ex-
ditur.

Iterū iusti-
bus exditur.

& in furorem conuersus horrendas illi minas pro-
plicitaque proposuit, nisi dijs sacrificia offerre pro-
poneret. Cumq; contemptis minis atque tormentis
Victor iterata voce responderet, Christianus sum
& Christo, cuius spiritu nutrior, me totum ab-
eunte ætate consecraui: & vnica mea salus de-
us Christus est: missus in carcerem sex diebus
deque noctibus omni cibo potuque destitutus
lore[m] pertulit. Septimo verò die tribunali ob-
cū eadem, imò maiore animi constantia, in-
deorū sacrificia execraretur iustibus cæcus
cone voce maxima assiduo clamante: Sacrificia
quibus Imperator & omnes, diuinos merito-
res attribuunt. At martyr contra vocem ex-
clamabat: Iam dixi, iterumque dico me deum
non sacrificare, sed vni Deo, cui me ipsum fac-
tum laudis offero. Tunc Imperator eum in carcerem
abduci iussit: vbi toto triduo exacto iterum
tamen vocatus est. Adfuit martyr alacritate
dibili & sacrificare iussus respondit: Pro-
fitemini & sanctissimis Christianæ religionis
quibus initiatus sum, & hac mea canitie
esse, vt à te homine corruptibili & nulli
mitari obnoxio coactus collatam mihi à
gratiam deseram. Hoc dicto non segnitè
tus Imperator iterū iustibus martyrem
citer mactari iussit. Sed martyr omnes
peo orationis excipiens tyrannum irridebat.
Ea cōtumelia fractus Imperator rursus
ceribus mancipari iussit: & Anolino, qui ei
lijs erat, mandauit, vt martyrem quoque
suam sententiam pelliceret. Et ille quidem
continuo homines dicendi fallendique
ros, qui multis blanditijs & promissis ingere-

martyris animum pertentabant, sed nullo prorsus
 opere precio. Tunc verò Imperator furore incen-
 dit omnia tormetorum genera expediri & in mar-
 tyris conspectum adduci præcepit. At Victor: Hæc
 quidem, inquit, ò Imperator, mihi tormenta mi-
 nora, sed longe tibi maiora, in iusto illo extremi
 iudicij die, à Deo parata sunt. Imperator non ferens
 hæc dicendi libertatem simulque ratus se contu-
 melia affici, iussit ferenti plumbo totum martyris
 corpus perfundi. Sed accidit vt orante martyre,
 plumbum instar aquæ è fonte manantis corpus eius
 frigeret. quæ res ingentem ipsi Imperatori ad-
 mirationem commouit. Vindictæ tamen cupidita-
 te infamatus ad Vercellinam portam abduci man-
 ducit. Milites autem cum ibidem Imperatoris sen-
 tentiam in martyrem diutius expectarent somno
 oppressi martyrem inde abeuntem non senserunt.
 desperfacti verò eum insecuti sunt atque in sta-
 bilo ante equorum ora precibus intentum inue-
 nerunt.
 Tum verò varijs eum iniurijs afficientes foras
 eiecerunt: ac tandem Imperatoris sententia capi-
 tum damnatum, in sylua, quæ Dunlinus vocabatur,
 cruciatarunt. Cum autem ad supplicium raperetur
 conuersus ad carnifices: Dicite, inquit, Imperato-
 ri hoc anno illum è vita abiturum. Vt verò ad lo-
 cum cruci destinatum ventum est, oculis manibus-
 que ad caelum sublatis, dixit: Gratias ago tibi Do-
 mine Iesu Christe quòd me à ciuibus meis Nabore
 felice Sanctis tuis non separaueris. Quo dicto
 præcipit è ceruicem gladio subiecit. Imperator au-
 tem vt martyris gloriam sempiterna obliuione in-
 duceret, corpus eius bestijs deuorandum obiecit.
 Sed illæ nullâ non modò feritarè sacris reliquijs in-
 tulerunt.

Bulliente
 plumbo per
 funditur.

Fuerunt hi
 martyres è
 tîâ Asti id-
 circò cines
 suos vocat.

tulerunt, sed etiam intactum inuiolatumque ab
cursu sceleratorum hominum conseruatum. Tunc
Imperator tanta rei nouitate stupefactus, sepul-
cræ honorem martyri concessit: quem Marimus de-
tistes non longè ab ea sylua, belluis & feris hoc
cedentibus, qua potuit reuerentia impendit. Ego
Maximianus notarius, ab infantia Christianus, quod
licet paganismi iuramento me cõstrinxerim, tamen
hoc martyris certamè, quod coram oculis imperatoris
noctu ad luminaria in scriptis redegì, & fidei me-
ratione ad posteritatem transmisi.

Turonensis
de gloria
martyrum
lib. 1. cap. 45.

Porro Gregorius Turonensis magnificam
huius martyris memoriam apud Mediolanen-
urbem esse testatur, quod sapius victos ab
stulis dissoluat, captiuosq; liberos abire permittit.
Et quidem Apollinaris cum interfecto apud
Romam Victoris Duce, ab incolis loci illius
vlla vnquam redemptionis spe, in captiuitate
riperetur exilioque multatus apud Mediolanen-
degeret, & adueniente S. Victoris festiuitate
lijs interesset, prostratusque coram sepulcro
impensius oraret: audiuit duos quosdam pa-
familiari colloquio admirandas martyris virtutes
prædicare, alterumque alteri certè asfirmante
nocte quendam à miseranda captiuitate erui
martyris virtute absoluendum. His auditis Apol-
naris quasi quodam auspicio, ex Dei nutu ad
tus iterum atque iterum ad martyris prostratum
tumulum orauit: vt saluus in patriam abire
posset. Moxque vocato puero equum sterni præ-
pit, quo conscenso præsidio beati martyris euen-
turo.

Vigilie in ce-
clesijs in fe-
stis sancto-
rum.

VITA S. STANISLAI EPISCOPI
CROACIENSIS & Martyris. ex ea qua est prolata per
Iohannem